LA RESTAURACIÓ DEL CAMPANAR

EN el número d'aquesta REVISTA, de data primer de Juliol de 1920, dedicat al nostre campanar, déiem: «Ets vell, paternal cloquer; els anys no passen sense deixar rastre, i en el teu cos revellit s'hi accentuen signes de decrepitud. Mes no t'espantis, que com al caure tu cauria Reus, i entant les reusenques donguin fills al món Reus no ha de caure, la pietat dels que t'estimen restaurarà tes pedres, te donarà la joventut, i podràs veure, en l'avenir, com aquella vila primitiva de dues centes cases que s'acoblaven, porugues, al teu entorn, es converteix en ciutat immensa que, ajaçada, reposarà son cap en la muntanya, i sos peus en la sorra daurada de Salou.»

La primera part d'aquesta profecia, s'ha complert. Després d'anys i anys de contemplar passivament com el nostre campanar anava, poc a poc, esberlantse, ferit per l'acció destructora del temps, ha vingut un home generós que, obrant impulsat per un gran amor a les nostres tradicions i compartint els neguits espirituals del nostre poble, ha ordenat la tan desitjada restauració del nostre cloquer, bellíssim exemplar arquitectònic d'estil gòtic català. Aquest home generós, és l'Alcalde accidental, En Joan Loperena Romà, distingit gironí, qui, amb la seva devoció per les nostres coses, amb el seu entusiasme i esforç per a l'embelliment de Reus, sembla volguer recompensar lo que feu per a Girona l'il·lustre reusenc En Joan Martell, quan ocupà l'Alcaldia de la ciutat del Ter i de l'Onyar.

El senyor Loperena, que està laborant importants projectes per a la ressurrecció espiritual de la nostra ciutat, tot just es possessionà de l'Alcaldia, ordenà fossin portades a terme les obres necessàries per a la total i complerta solidificació i restauració del campanar i, en conseqüència, els primers dies de Maig corrent començaren dites obres, encarregades al contractista N' Andreu Fargas Font, sots la direcció de l'Arquitecte municipal En Pere Caselles Tarrats.

La part més important de la reforma afecta a la cúpula. Moltes de les lloses de la mateixa han d'ésser canviades, així com la quasi totalitat dels esgraons, i els pinàculs dels contraforts del darrer pis. També s'ha reconstruït el remat, lo que permetrà centrar el penell i paralliamps que d'uns anys en aquesta part hem vist col·locat en la superfície lateral del tronc de cono que rematava la cúpula, quin tronc de cono no era més que un fragment del pinàcul primitiu.

Les obres de picapedrer són executades per En Pau Bartolí, i de la reposició de penell i parallamps se n'ha encarregat En Desideri Cañelles.

Cal remarcar que la restauració es practica amb tot el respecte que mereix l'artístic monument, lo que ens permet creure que no ens haurem de doldre de les doloroses profanacions de què generalment són víctimes les obres artístiques a l'ésser restaurades. El nostre campanar servarà íntegres totes les seves característiques belleses fins en els més petits detalls, ja que les pedres que han d'ésser substituïdes serveixen de model per a les que es tallen de nou i la part escultòrica és executada per persona experta i conscient de la seva missió i responsabilitat.

Com sigui que aquesta restauració serà molt més costosa del què es cregué en principi, l'Ajuntament pensa demanar subvencions a l'Estat, al Capítol provincial i a l'Arxiprest de la localitat.

Aquestes obres de reforma s'executen tan ràpidament que, de no esdevenir cap contratemps, quedaran termenades en plaç molt breu.

Podem, doncs, afirmar que la vida del nostre típic cloquer queda assegurada pels segles dels segles i amb ella la gratitud de les generacions presents i futures devès els que amb tanta devoció han vetllat per l'existència d'aquest emblema de la fe i de l'amor patri que construïren els homes del segle XV.

Llàstima gran serà que l'obra de rehabilitació del campanar no pugui completar-se fent desaparéixer l'edifici que en mala hora es deixà construir al seu redós, i que l'enlletgeix fent-li perdre la seva esveltesa i tapant, a l'ensems, un tros ben interessant d'una de les façanes de l'església.

No seria possible retornar les coses al seu primitiu estat, per a què el campanar pogués mostrar-se en tota sa explèndida majestat?

CLAUDI MUNTANYA.